23/10/2020

Με την καρδιακή ευχή γινόμαστε ζωντανοί, πραγματικοί Ναοί

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κυθήρων και Αντικυθήρων

ΓΡΑΠΤΟ ΘΕΙΟ ΚΗΡΥΓΜΑ (*Θεραπεία δαιμονισμένου εἰς τά Γάδαρα*) της ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΣΤ' ΛΟΥΚΑ (25-10-2020) προδημοσιεύει η Ιερά Μητρόπολη Κυθήρων, όπου, μεταξύ άλλων, αναφέρεται: "Με το όνομα του Ιησού, μας λέει ο Άγιος Ιωάννης ο Σιναΐτης, μάστιζε τους πολεμίους, τον διάβολο. Η δύναμη του Χριστού είναι παρούσα στο όνομά Του και η με πίστη επίκληση αυτού του ονόματος, μας φέρνει τη Χάρι Του, η οποία και διώχνει τον διάβολο. Έτσι, με την ευχή, όχι μόνο απομακρύνεται ο διάβολος, αλλά απομακρύνεται και η αμαρτία. Έτσι μπορούμε και εμείς να είμαστε «ιματισμένοι και σωφρονούντες» και να ευαρεστούμε στο Θεό. Γι' αυτό μας συμβουλεύει ο Άγιος Θεόληπτος· «αν θέλεις ενόσω είσαι με αυτό το σώμα να ζης ως ασώματος, απόκτησε αδιάλειπτη ευχή μέσα στην καρδιά σου και γίνεται πριν τον θάνατο ως άγγελος η ψυχή σου». Με την καρδιακή ευχή γινόμαστε ζωντανοί, πραγματικοί Ναοί του Αγίου Πνεύματος, του αγίου Τριαδικού Θεού, ω η δόξα και το κράτος εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν".

ΔΙΑΒΑΣΤΕ:

ΓΡΑΠΤΟΝ ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ
(Θεραπεία δαιμονισμένου εἰς τά Γάδαρα)

«Εὗρον καθήμενον τὸν ἄνθρωπον ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξῆλθεν ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ» (Λκ. 8,35).

Στό πάνω (βόρειο) μέρος τῆς Παλαιστίνης βρίσκεται ἡ Γαλιλαία μέ τή λίμνη Γεννησαρέτ. Στή μιά μεριά αὐτῆς βρισκόταν ἡ Καπερναούμ, ὅπου σύχναζε κηρύττοντας καί θεραπεύοντας ὁ Χριστός, καί στήν ἄλλη μεριά ἦταν ἡ χώρα τῶν Γαδαρηνῶν, τήν ἐπίσκεψη στήν ὁποία μᾶς περιέγραψε ὁ Εὐαγγελιστής Λουκᾶς μέ τό σημερινό Εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα.

Ὅταν ἔφτασε ὁ Χριστός στή χώρα αὐτή τόν συνάντησε κάποιος πού ἦταν δαιμονισμένος ἀπό πολλά χρόνια. Μέσα του εἶχαν 'μπεῖ ὄχι ἕνα ἀλλά πολλά δαιμόνια. Ποιά ἡ ἐμφάνιση καί ἡ ζωή του; Γυμνός, δέν ἔμενε σέ σπίτι ἀλλά στά μνήματα. Ὅταν προσπαθώντας νά τόν συγκρατήσουν τόν ἔδεναν μέ ἁλυσίδες καί τοῦ ἔβαζαν σιδερένια δεσμά στά πόδια, τά ἔσπαζε καί τριγυρνοῦσε στίς ἐρημιές.

Σήμερα ὑπάρχουν δαιμονισμένοι;

Δυστυχῶς ναί. Καί σήμερα ὑπάρχουν οἱ χαρακτηριστικές ἐκεῖνες περιπτώσεις, πού καί μόνο ἄν τίς δεῖ κάποιος, καταλαβαίνει ὅτι δέν πρόκειται γιά φυσιολογικές καταστάσεις ἤ γιά ἁπλές ψυχοπάθειες, ἀλλά γιά περιπτώσεις σωματικῆς καταλήψεως ἀπό πονηρό ἤ πονηρά πνεύματα.

Ἀπό αὐτή τήν τυραννία τοῦ διαβόλου ἦλθε νά μᾶς ἀπαλλάξει ὁ Χριστός. Πῶς ἔγινε καί πῶς γίνεται αὐτό;

α) Μέ τήν ἐνανθρώπιση, τή διδασκαλία, τά θαύματα καί ἰδίως μέ τόν Σταυρό καί τήν Ἀνάσταση Του ὁ Κύριος κατανίκησε καί κατατρόπωσε τόν διάβολο. Χάρισε στήν ἀνθρώπινη φύση ἀντί τῆς φθορᾶς τήν ἀφθαρσία καί ἀντί τοῦ θανάτου τήν ἀθανασία.

β) Σέ αὐτή τή νίκη τοῦ Χριστοῦ κατά τοῦ διαβόλου συμμετέχει ὁ κάθε ἄνθρωπος παίρνοντας τό Ἅγιο Πνεῦμα μέ τήν πίστη στό Χριστό, ἰδίως δέ μέ τά ἅγια Μυστήρια, ὅπως τό ἅγιο Βάπτισμα, τό Χρῖσμα, τή Θεία Κοινωνία, ἀλλά καί τίς ἄλλες ἁγιαστικές πράξεις τῆς Ἐκκλησίας.

Ἔτσι ὁ βαπτισμένος χριστιανός, ὅταν ἀγωνίζεται νά ζῆ ὡς ζωντανό μέλος τῆς Ἐκκλησίας, ἔχει τή δύναμη νά ἀντιστέκεται καί νά νικᾶ μέ τή Χάρι τοῦ Χριστοῦ

τόν διάβολο. Ἀντίθετα ἄν δέν ἀγωνίζεται καί δέν ἀξιοποιεῖ τίς ἐν Χριστῷ δυνατότητές του, δέν ὑπακούει στίς ἐντολές τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά στόν ἑαυτό του καί στόν πονηρό, ἀποξενώνεται ἀπό τόν Χριστό, γίνεται δοῦλος τοῦ διαβόλου, δαιμονισμένος, δυστυχής, πάει κατά κρημνοῦ, ὅπως οἱ χοῖροι τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου.

Ἀλλά ἄς μή πᾶμε μακριά. Καί ἐμεῖς κάθε φορά πού ἁμαρτάνουμε, κατακρίνουμε, ζηλεύουμε, κρατᾶμε κακία, ὑπερηφανευόμαστε, τότε εἴμαστε ὑπό δαιμονική ἐπήρεια. Ἰδιαίτερα κινδυνεύει ὁ ἄνθρωπος νά δαιμονιστεῖ, ἀκόμη καί σωματικά, ὅταν καταφεύγει στά ὄργανα τοῦ διαβόλου, τούς μάγους, τά μέντιουμ, τίς χαρτορίχτρες ἤ τούς τάχα θεραπευτές ἤ μάντεις καί ἀκόμη περισσότερο, ὅταν ὁ ἴδιος καταγίνεται μέ τίς διαβολικές τέχνες.

Ἀντιθέτως, πάσῃ θυσία πρέπει νά μένουμε μέσα στήν Ἐκκλησία καί κοντά στό Χριστό. Καί μένουμε κοντά στό Χριστό, μέ τήν τηρήση τῶν ἐντολῶν του -δηλαδή μέ τήν ἐργασία τῶν ἁγίων ἀρετῶν- καί μέ τά ἅγια Μυστήρια· μέ τή μετάνοια, τήν ἱερά Ἐξομολόγηση, τή θεία Κοινωνία καί μάλιστα μέ τήν ἀδιάλειπτη προσευχή, τό Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ἐλέησόν με.

Μέ τό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ, μᾶς λέει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Σιναΐτης, μάστιζε τούς πολεμίους, τόν διάβολο. Ἡ δύναμη τοῦ Χριστοῦ εἶναι παροῦσα στό ὄνομά Του καί ἡ μέ πίστη ἐπίκληση αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος, μᾶς φέρνει τή Χάρι Του, ἡ ὁποία καί διώχνει τόν διάβολο.

Ἔτσι, μέ τήν εὐχή, ὄχι μόνο ἀπομακρύνεται ὁ διάβολος, ἀλλά ἀπομακρύνεται καί ἡ ἁμαρτία.

Ἔτσι μποροῦμε καί ἐμεῖς νά εἴμαστε «ἱματισμένοι καί σωφρονοῦντες» καί νά εὐαρεστοῦμε στό Θεό. Γι’ αὐτό μᾶς συμβουλεύει ὁ Ἅγιος Θεόληπτος· «ἄν θέλεις ἑνόσω εἶσαι μέ αὐτό τό σῶμα νά ζῆς ὡς ἀσώματος, ἀπόκτησε ἀδιάλειπτη εὐχή μέσα στήν καρδιά σου καί γίνεται πρίν τόν θάνατο ὡς ἄγγελος ἡ ψυχή σου».

Μέ τήν καρδιακή εὐχή γινόμαστε ζωντανοί, πραγματικοί Ναοί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ ἁγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ, ᾧ ἡ δόξα καί τό κράτος εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πρωτ. π.Θεολ. Παντελῆς